

[Hagen Hagensen.]

så godt lade loven træde i kraft, umiddelbart efter at den er vedtaget, på ganske normal måde.

Jeg finder, at vi skylder vore medborgere at søge at hindre, at skrupelløse formidlere af narkostoffer bringer medmennesker i for-dærv. Derfor kan jeg anbefale lovforslaget.

Poul Bøeg (CD):

Centrum-demokraterne går varmt ind for justitsministerens forslag om forhøjelse af strafferammen for narkokriminalitet. Vi gør det med den begrundelse, at der her er tale om et forslag, der tager sigte på en gruppe af særlig hårde forbrydere, forbrydere, der på en kynisk og umenneskelig måde udnytter svagere i samfundet.

Vi kan helt tilslutte os det, som er blevet sagt af andre ordførere, f. eks. af fremskridts-partiets ordfører, der talte om, at drab bleg-nede i denne sammenhæng, eller den konser-vative ordfører, der lagde vægt på, at der her var tale om forbrydelser, der førte til andres fordærv. Det kan være alvorligt nok at blive snydt og bedraget og blive udsat for almin-delige berigelsesforbrydelser, men her er der jo tale om, at forbrydere ønsker at berige sig på en måde, der ikke blot går ud over andre menneskers økonomi, men som går ud over deres liv og deres sjæl. Derfor finder vi som sagt, at der er behov for en forøgelse af strafferammen. Det synes også at være dokumenteret på forskellig måde. Jeg kan eksempelvis blot henvise til den redegørelse, vi hørte fra fremskridtspartiets ordfører, der gav mange eksempler.

Jeg kan også henvise til, hvad narkoud-valgets formand, dr. med. H. E. Knipschildt, har udtalt — det er refereret i Berlingske Tidende i går bl. a. — om den store forøgelse af antallet af narkodødsfald.

Foruden dette er der også hensynet til den retstilstand, man har i andre lande. Det er allerede nævnt, at i Finland, Norge og Sve-rige har man nu op til 10 års fængsel, og de fleste andre vesteuropæiske lande har det også eller har endog mere end 10 år som strafferamme. Hvis Danmark så ikke havde det, ville det sige, at vi for den internationale narkokriminalitet kom til at ligge som en slags smørhul med en væsentlig lempeligere strafferamme. Allerede dette er efter vor mening et vægtigt argument for at indføre

den foreslåede ordning, og vi kan ikke helt dele de betænkeligheder eller den utilfreds-hed, som man gav udtryk for fra social-demokratisk side i anledning af, at der ikke på forhånd havde været nordiske drøftelser om dette. Hovedsagen må dog være, at vi når frem til en god og tilfredsstillende ord-ning.

Endelig lægger vi vægt på det, som frem-hæves i bemærkningerne til lovforslaget, og som eksempelvis også er fremhævet af kon-taktudvalget vedrørende ungdomsnarko-manien i dets udtalelse af 28. august 1973, nemlig at forslaget klart sigter mod at ramme den særlig grove narkokriminalitet. Det fremgår både af selve paragraffens for-mulering, hvor der tales om en betydelig mængde særlig farligt eller skadeligt stof osv., og det er også trukket frem i bemærknin-gerne til lovforslaget, hvor der står, at der ikke tilsigtes nogen almindelig forhøjelse af straffeniveauet for narkotikakriminalitet. Vi har for vort vedkommende på dette punkt ikke nogen betænkeligheder i retning af, at der skulle ske en generel forhøjelse, når det på denne meget klare og meget utvetydige måde er tilkendegivet, at det ikke er det, man tilsigter med dette lovforslag.

Til slut skal jeg om den anden del af for-slaget, nemlig det rent procestekniske spørgsmål, om disse sager skal behandles som dømsmandssager eller som nævningesager, bemærke, at også på dette punkt er centrum-demokraterne enige i justitsministerens for-slag. Vi kan ikke dele de betænkeligheder, som den radikale ordfører gav udtryk for ud fra det kriterium, at der her var tale om en høj strafferamme. Det er jo rigtigt, at straf-ferammen er et fundamentalt kriterium for, hvorvidt der skal ske nævningebehandling, men det er jo ikke det eneste kriterium. Der tages jo allerede i bestående lovgivning, så-ledes som det også fremgår af bemærknin-gerne til lovforslaget, hensyn til karakteren af den forbrydelse, som det drejer sig om, og der foretages en vurdering af, hvorvidt der er tale om en type af forbrydelser, som ind-holdsmæssigt, som efter deres substans, er egnet til nævningebehandling. Vi finder, at den type, der her er tale om, ligger på linje med de andre undtagelser, der i forvejen er.

Vi kan med denne begrundelse som sagt også gå ind for at undtage disse forbrydelser fra nævningebehandling.